

# Rudie Voogt



George Rudolf (Rudie) Voogt is geboren op 5 november 1919 in Meester Cornelis, NOI. Hij was de zoon van Gustaaf Adolf Voogt (22 september 1880, Batavia) en Rosalee Rocklandt (1 december 1905, Semarang). Ze waren met 10 kinderen thuis. Zijn vader was Ambtenaar bij het Bureau Statistiek - Landbouw, Nijverheid en Handel. Zijn moeder overleed in 1932 en zijn vader hertrouwde met Johanna Muller.

Rudie was scout bij groep 1, St. Joris groep Kaki in Bandung. Van de groep kon iedere jongen, ongeacht ras of stand, lid worden. De troep droeg een kakikleurige das met een rode dasring. De rode kleur was een overblijfsel van de rode das die vroeger door de scouts en welpen gedragen werd. Uit politiek oogpunt is de daskleur later veranderd.



Voor de oorlog is hij getrouwd met mw. Voogt-Elzinga. Ze woonden in Bandung.

收管所 Camp	爪哇 第17号	登録番号 No.	32276 泰
姓名 Name	VOOGT, George, Rudolf アークト・ジョージ・ルドルフ	生年月日 Date of Birth	1919.11.5
国籍 Nationality	蘭	所属部隊 Unit	No. 77709 AF
階級身分 Rank	Corporal, 3rd Lt. No. 97709 空軍兵隊	捕獲年月日 Date of Capture	昭和17年3月0日
捕獲場所 Place of Capture	爪哇	父ノ名 Father's Name	Voogt G.A.
母ノ名 Mother's Name	Rocklandt R.	本籍地 Place of Origin	Meester Cornelis Batavia, West-Java
職業 Occupation	現役兵	通報先 Transmission of Report	Edinghove, Voogt-Elzinga P. O. Sabaka Sindang, Bandung
備考欄 Other Information			

Tijdens de mobilisatie zat hij bij de Bereden Brigade in Bandung. Na de Japanse inval werd hij krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij vertrok op 15 januari 1943 aan boord van de Harugiku Maru 2 met 3188 krijgsgevangenen (allen Nederlanders) uit Batavia naar Singapore. De krijgsgevangenen waren merendeels afkomstig uit het kamp Kampong Makassar. Tijdens de overtocht van de Javazee was geen schip te zien, ook geen begeleidend schip. Dit transport is bekend als Java Party 9, het 9e krijgsgevangenen-transport dat van Java vertrok. Op 18 januari 1943 kwam het schip aan in Singapore. Een dag later werden de krijgsgevangenen met vrachtauto's overgebracht naar het Changi-kamp. Hierna werden ze overgebracht naar Thailand om te werken aan de Birmaspoorweg.

De Birma-Siamspoorweg, Birmaspoorweg of Dodenspoorlijn was een spoorlijn van 415 km tussen Non Pladuk in Thailand (Siam) en Thanbyuzayat in Myanmar (Birma). De spoorlijn was voor de Japanse bezetters nodig om een directe verbinding naar de kust van Birma te creëren, zodat Japanse schepen niet meer om het hele schiereiland hoefden te varen.

Het werk aan de spoorlijn begon op 16 september 1942 en werd 16 maanden later voltooid. Er werd gebruikt van oude spoorlijnen die onder andere op Java en andere bezette gebieden in Zuidoost Azië ontmanteld werden. De Japanners maakte gebruik van krijgsgevangenen en burgers om de spoorlijn aan te leggen. Er werd aan de beide uiteinden van de spoorlijn in Thailand en in Birma begonnen met werken. Alle krijgsgevangenen werden in groepen onder de kampen verdeeld die naast de rivieren Khwae Yai en Khwae Noi waren geplaatst. Als een traject klaar was, ging een groep naar een volgend werkkamp om aan een volgende traject te werken. In de zomer van 1943 werd de zogeheten 'Speedo-tijd' door de Japanners ingevoerd. De dwangarbeiders moesten zich dubbel inspannen om het spoor af te krijgen. De dwangarbeiders ontmoeten elkaar in oktober 1943 in Konkuita.

Tijdens de aanleg stierven per dag gemiddeld 75 arbeiders. 15 000 krijgsgevangenen stierven aan uitputting, ziekte en ondervoeding (7000 Britten, 4500 Australiërs, 130 Amerikanen en 3000 Nederlanders). Daarnaast stierven ongeveer 100 000 Thaise en Indonesische romoesja's en Birmaanse en Maleisische dwangarbeiders bij de aanleg.

Na de voltooiing van de spoorweg in december 1943 bestond het werk uit onderhoud en reparatie van schade door geallieerde bommenwerpers. Ook moest er bijvoorbeeld hout gekapt worden om de stoomtreinen te laten rijden. De werkkampen lagen vaak naast vitale punten van de spoorweg, waardoor bombardementen ook veel slachtoffers en gewonden onder de dwangarbeiders maakten. Op een aantal plekken werden ook hospitaalkampen ingericht. Een deel van de krijgsgevangenen die gewerkt hadden aan de aanleg, werden als dwangarbeider naar Japan verscheept.

Na de oorlog woonde hij in Gilze Rijen en was daar sergeant. Hij was getrouwd met Lambertha Cornelia Zwerus. Hij is overleden op 29 september 1997 in Encinitas, San Diego, United States,

### **Meer informatie**

[Johanna Voogt - Historische gegevens en stambomen - MyHeritage](#)

[George Rudolf George Voogt \(1919-1997\) » Stamboom Houwing, Oostenbrug en anderen » Genealogie Online](#)

[Gustaaf Adolf Voogt \(1880-1944\) » Stamboom Houwing, Oostenbrug en anderen » Genealogie Online](#)

[Moesson | 15 mei 1994 | pagina 17 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Moesson | 15 mei 1994 | pagina 16 - Moesson Digitaal Tijdschriftenarchief \(pictura-dp.nl\)](#)

[Japanse interneringskaarten, Surname: Voogt | Nationaal Archief](#)

[Java Party 12 \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Harugiku Maru 2](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Overlijden Levenloos geboren kind Voogt op 18 juli 1952 te Weesp » Open Archieven](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.